

PICA DEL BARBET

Gran Diedre (V+, 245m)

Primera:
P. Sala i P. Bobo (novembre de 1960)

Material:
12 cintes exprés, joc de tascons i algun friend de mida mitjana

◁ clau
* expansió

La cara nord del Barbet, sorpresa inesperada, entre suaus praderies se'ns presenta sobtadament, com un cop de puny, arrogant i desubicada, pròpia de contrades més occidentals. Ombrívola i estrictament encarada al nord és un destí fred, ideal per fugir dels dies d'estiu més rigorós. El Gran Diedre, compendi d'escalada clàssica, va a buscar el diedre central, per un cop superat sortir de la manera més fàcil de la paret. Nosaltres ressenyem la sortida directa, que li dona més interès i continuïtat, arrodonint una ascensió 100% recomanable.

- Via: Gran Diedre (sala-Bobo)
- Zona: Massís del Canigó – Pica del Barbet
- Dificultat: V+ (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 245 metres
- Equipament: Via pràcticament equipada amb claus, menys el primer llarg. Totes les reunions d'expansions (espits i long-lifes) excepte la darrera que s'ha de muntar
- Material: 12 cintes exprés, joc de tascons i algun friend mitjà, per exemple #0.50, #0.75 i #1 de Camalot
- Orientació: Nord
- Valoració: ****

Aproximació:

Hem d'anar al Masos de Villerach i des d'allí prendre la pista que puja fins el refugi de Cortalets, són aproximadament 21 quilòmetres en bastant bon estat. Desaconsellem pujar per la pista de Fillols, en molt mal estat i tancada al trànsit de les 8 a les 18 hores els mesos de juliol i agost. Des del refugi prenem el camí cap a la Bretxa Durier (estaques i quan s'acaben fites). A principi de temporada és possible trobar una bona congesta de neu a peu de via. Nosaltres pràcticament no n'hem trobat (mitjans d'agost) quedant al descobert una tartera tipus morrena, molt inestable, parar atenció!

L1(V)

Varies entrades són possibles, nosaltres hem entrat per la via Mauber. Per localitzar el peu de via ens hem de situar a la perpendicular de l'extrem dret de la vira herbosa on es fa la primera reunió. Un diedre poc definit ens marca el camí fins el jardinet. Entrem per la dreta d'aquest, per una zona de blocs, per poc a poc anar-nos decantant cap a l'esquerra. Pel camí trobem algun pitó. 55 metres.

L2(IV+)

Ja situat a la base del diedre, l'ataquem sense contemplacions. L'escalada és molt agradable; primer el diedre és obert i un xic indefinit, però poc a poc es va tancant, sempre amb bona presa tant pels peus com per les mans. La tirada es troba força equipada a base de claus i una expansió. El pas clau el trobem pocs metres abans de la reunió, quan el diedre es va tancant i

la presa és menys generosa. 50 metres.

L3(V+)

Tirada clau i més bonica de la via. El diedre guanya verticalitat i pren unes formes perfectes. El pas més complicat el trobem a l'inici, on un bon gest és fonamental per avançar. A mitja tirada un bloc ens barra el pas i ens fa decantar cap a l'esquerra per després continuar pel diedre. Els darrers metres haurem d'anar cap a la dreta, buscant el terreny més fàcil per tornar a atènyer el diedre que ens mena a la reunió. 50 metres.

L4(IV-)

Sortim de la reunió direcció a la gran cova per unes plaques. Una vintena de metres abans de la cova flanquegem cap a l'esquerra per terreny fàcil, tot i que un xic trencat, fins trobar la reunió, fàcil d'identificar per les curioses xapes dels espits, fetes amb claus. 25 metres.

L5(IV+)

Marxem en diagonal a l'esquerra per sota una fissura. En aquest tram la pedra ha canviat, convertint-se en una mena de roca esquitosa poc adherent però compacta i amb bon cantell. La tirada ens va abocant al buit i esdevé molt elegant. Fem la reunió sobre uns blocs, on trobem un altre espit singular i un pitó. 35 metres.

L6(IV+)

Seguim recte amunt per terreny vertical cap a unes llastres que ens permeten assegurar-nos. De seguida la verticalitat minva i només ens restaran alguns ressalts per sortir de la paret. La darrera reunió l'hem de muntar (moltes possibilitats). 30 metres.

Descens:

Caminem cap a l'est fins atènyer un corriol que baixa cap al refugi.

El que més m'ha agradat:

- Ambient sever en un entorn amable, un contrast d'allò més curiós i que li dona caràcter a l'escalada.
- Fantàstiques tirades de diedre, per passar-s'ho bé de valent.
- Paret molt freda, ideal per amagar-se del sol quan aquest es fa insuportable.